

ходожество . . . най-вече въ търговската област“... Говори още за свадбени и погребални обичаи; за произхода на помацитѣ; за данъци, бирници, ангарии, принудителенъ трудъ, налаганъ на населението отъ турски властици и чорбаджии; за разврата и подкупничеството на гръцкото више и нише духовенство;¹⁷ за управлението въ древнобългарската държава, което намира строго монархично; говори за болярството, притежаващо обширни гори и земи; за робитѣ предимно пленници, заселени въ цѣли села, употребявани на работа при боляри, богаташи и манастири; за Крумовото законодателство, старото наказателно и гражданско право¹⁸; за фанариотитѣ¹⁹ и т. н. Българитѣ, споредъ Раковски, като многочисленъ народъ, се заселватъ около Волга съ столица Българъ градъ. Още въ неизвестни времена тѣ се разпръсватъ изъ Европа, особно въ европейска Турция. Притиснати и постоянно нападани отъ византийци и римляни, тѣ повикватъ на помощъ „своитѣ братя около Волгж“... Аспарухъ имъ се притекълъ на помощъ отъ онова старобългарско царство. Воложки-тѣ българи не били татари, както подържали Енгелъ и Хилфердингъ, а славяни. Тѣхъ гърци-